

SZERKESZTŐK: HOCHBAUER GYULA
ÉS DR. KOVÁCS LEHEL ISTVÁN

ALAPÍTOTTA ÉS SZERKESZTETTE (1906–1911):
DR. FEKETE ENDRE ÉS KISS BÉLA

• VERES EMESE GYÖNGYVÉR

GYÖRGY PAPP MARGIT EMLÉKEZETE

Nemrég kezembe került egy fehér-fekete fénykép. Régi, valamikor az 1980-as években készülhetett. Egy jelenetet ábrázol. A falakon szőttesek, varrottasok, két síró lány pedig csángóruhában forog a színpadon. Már nem emlékszem, hogy éppen mit adtunk elő. Talán Zajzoni Rab István Leánymező című versét. De az is lehet, hogy egy minidarabot. És azt sem tudom, hogy a bácsfalusi színpad volt-e, vagy valahol kiszálláson mutattuk be éppen. Az azonban biztos, hogy a ruhákat György Papp Margit hozta. A bőröndből mindig előkerült valami. A benne rejlő szőttesek, varrottasok, a mi lányruháink. Pedig akkor még a bácsfalusi kultúrházak is volt néhány csángó vagy mokány ruhája. Vagy csak aszerint lett éppen csángó vagy mokány, hogy ki viselte. Több mint négy évtized távlatából, már nem emlékszem arra sem, hogy akkoriban, középiskolás koromban miket hallottam Mancí nénitől. Akár a viseletről, akár a múltunkról. Pedig biztosan mesélt, miközben öltöztetett minket, igazgatta a szalagjainkat, vagy díszítette a színpadot.

Később már fiatal néprajzkutatóként tértem hozzá vissza, amikor a viseletről, szokásokról próbáltam faggatni. Leginkább a tojásírás érdekelt, meg a temetkezési szokások. Mancí néni pedig mindig mesélt. Mindegy volt, hogy egyedül mentem hozzá, vagy amikor tábor szerveztünk, a diákokat vittem oda. Akkoriban még az udvaron lévő kicsi házban volt a csángó szoba, ott ismerttettem egy-egy érdekességet, mint a palatábla, vett le egy-egy tálat a falról, vagy mutatta a szövőszéket. Amikor kisebbik leánya, Gabi ment férjhez, mutatta azt is, hogy milyen ruhát varrt neki. Ahogy a nagy házban a szekrényt nyitotta, vagy a bőröndöket, mindig láttam, hogy nemcsak a csángó ruhák búj-

nak meg ott, hanem számtalan olyan ruhaköltemény, amelyet ő alkotott éppen a hétfalusi viselet alapján. A falakon ott voltak a festményei, rajzai, igen gyakran napraforgókat ábrázolva, hiszen ez volt a kedvenc virága. Négy évtized múltán is siratta korán elvesztett kisfiát, és mindig szeretettel említette azokat az alkotásokat is, amelyek az ő emlékére születtek.

Sok-sok minden volt ott tehát: ruhák, festmény, kerámia készlet, faragott evőeszközkészlet, fali kárpitok, grafikák, kisplasztikák. Az egyébként összegyűjtött szőttesekről, használati tárgyairól nem is beszélve. És természetesen ott volt az újraalkotott hétfalusi viselet, legyen az az újabb csángóruha vagy a régebbi hámosrokolya, amit saját maga számára éppen 16 éven át készített - saját bevétele szerint. Az egykori csernátfalusi 3. számú iskolában a lányokkal kézimunka órán is hámosrokolyát varrtak: piros és sárga cernást, hímezve és aszúrozva, megmutatva az utókornak, hogy milyen is lehetett az egykori viseleti darab, amely akkoriban halóruhaként tulajdonosával együtt a földbe került. Az egykori ruhákból egyet-kettőt táncosaink még mindig magukra ölhetnek.

Aztán az 1990-es években, a közösség női tagjaiban is feltámadt az érdeklődés, hogy jó lenne elővenni a ládafiából a régi darabokat, újra megvarrni a csángóruhát, újra viselni. Mancí néni pedig korát meghazudtoló energiával vetette bele magát a munkába, az irányításba, a mesélésbe. Aztán egyszer csak elnémult a hangja.

Születésének 100. évfordulóján azonban nekünk, a hálás utókornak jutott az a feladat, hogy emlékezzünk rá. A képzőművészre, az iparművészre, a gyűjtőre, a népművészre és a közösségi

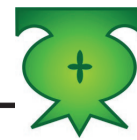
emberre. Ezért családja, valamint a Barcasági Csángó Alapítvány munkatársai úgy döntöttek, hogy idén Négyfaluban, Hétfaluban, a Barcaságon György Papp Margit-évet hirdetnek. Ennek első rendezvénye a március elején nyíló emlékkiállítás Brassóban, a Redut Kulturális Központban, amelyen a látogatók egy keresztmetszetet látnak majd a munkásságából. Az év folyamán György Papp

Margit alkotásai megtekinthetők lesznek egyéb kiállításokon vagy egykori lakóhelyén, az emlékházban. De filmek, cikkek, egyéb írások is készülnek róla.

Egyúttal arra is kérjük közösségünk tagjait, hogy akinek fényképe, emléke van György Papp Margitról, ossza meg velünk, hogy akár a jövőbeli kiállításokat, akár a megemlékező írásokat tegyük általuk gazdagabbá.

GYÖRGY PAPP MARGIT

születésének 100. évfordulója

● MAGDÓ ISTVÁN

FERENCZ ÁGNES VERONIKA MÉLTATÁSA

(Köszönet Vetró B. Sebestyén Andrásnak és Csutak Leventének a közreműködésért)

Ferencz Ágnes Veronika brassói festő-grafikus-iparművész, tanár és szakkor vezető, 1942. július 14-en született Sepsiszentgyörgyön. Klára Mária közismert zenetanár, a brassói magyar dalárda elhunyt karnagyának húga. Apja Ferencz Sándor szabómester, született 1907-ben, anyja Adler Gabriella fodrász, született 1913-ban. A brassói hét év elemi után a kincses városban, Kolozsváron folytatta líceumi tanulmányait, később sikeresen felvételizett a Ioan Andreescu képzőművészeti főiskolára, ahol oklevelet szerez Balaskó Nándor professzor katedráján, kerámia-üveg szakon, 1967-ben. Kollégái voltak a brassói Albert Sándor keramikus és Jakabos Olsefszky Imola, nyugdíjazott tanárok.

A főiskola befejezése után, 1967–1972 között, a Maros megyei, később a csíkszeredai kerámia szövetkezet tervezője, alkotója és szakvezetőjeként alkalmazták. Ez idő alatt ismerkedett meg a képzőművészet mellett a tájékozódási futás sportág szabályaival, ahol azután rangosabb bajnokságokon is eredményesen szerepelt.

Eleinte, versenyzések alkalmával figyelt fel a természet szépségeire, változatosságára, mely meghatározta és rányomta bélyegét egész piktúrájára. Nem titkolja azt sem, hogy első munkáiban a versenytelep környéki erdőrészeket festette meg. Természet után fest, rajzol tussal, szénnel, páccal, krétával, a természet tisztaságát keresve. A különböző technikákban fogant tájképei mellett, ismertek meg a Brassó város régi műemlékeit ábrázoló sorozatai is, gondolunk itt a Cérna utca, templomok, régi hazák udvaraira, tereire. Ezekkel egy időben keletkeznek a portré sorozatai és műtermében készült kisméretű csendéletei is. A barcasági, a csángó táj szenvedélyes lírikusa, méltó utódja a neves brassói akvarell művészek, Kollár Gusztávnak.

*

1972-ben kerül vissza Brassóba, ahol először Négyfaluba helyezkedik el, majd 1978-tól, amikor hazaköltözhet a szülői házhoz, rajzot tanít a brassói 24-es, később a 15-ös általános iskolában, ahol a katedra vezetésével bízzák meg.

Eredményes tanári pályája után nyugdíjba vonul, egy új korszak nyílik életében. Saját hazában épített kemencét, ahol kerámiát égetett és egyben kezdetet veszi a heti rendszerességgel kis-

gyerekek számára létrehozott kerámia szakkör.

Életpályáját végig kíséri a pedagógia, hisz világeletemben tanított, így a gyermekek iránt felelősséget érző szeretete, szenvedélye és folyton aktív természet, termékeny alkotókedélye nem lankad, erre bizonyíték az alkotóműhelyé alakított háza, ahol gyerekeket tanít az agyag, a kerámia művészetének csínja-bínjára, vagy éppen hímes tojás és üvegfestészetre. Joggal véli, hogy ezek a kézműves foglalkozások a gyermekek esztétikai tevékenységét, kreativitását fejlesztik. Itt nem az a lényeg, hogy mindenből művészt faragjon, hanem az, hogy megtanuljak értékelni mások munkáját, alkotását, ötletét.

*

Említésre méltó esemény a 2010. novemberében Kolozsváron megrendezett közgyűlés és díjkiosztó, ahol a dalosszövetség tiszteletbeli tagjának választotta Ferencz Ágnes Veronika brassói képzőművészt, aki évek óta a díjként szolgáló plakettet is adományozta.

Továbbá többször láthattuk a Reménység Háza által rendezett Sokadalmon, ahol irányításával a kismesterek sátrában festőiskola-fazekasság-kézművesség-tanfolyamra invitálta a kiskorú jelentkezőket.

Ferencz Ágnes alkotásaival 1969-től napjainkig rengeteg kiállításon vett részt, úgy egyénin, mint csoportosan; úgyszintén alkotótelepek, műhelyek, katalógusok, sátrak gyakori szereplője.

Munkáinak jellemző jegyei a látványközpontúság, az erőteljes érzelmi hozzáállás, a művészi munka iránti igényesség. Ő néhol kifesti magából elkeseredését, bánatát, de sokszor éppen ellenkezőleg: kicsattanó örömeinek, jókedvének keres megfelelő festői megjelenítést. Szakmai életrajzát bön-gészve nem vitás, hogy életét a művészetnek szentelte, munkáiból sugárzik az a szeretet, amellyel az alkotó ábrázolása a kiválasztott formáihoz, elemi-hez viszonyul.

*

A sokak számára tájképfestőként ismert keramikus, érzékenyen reagál a környezete szolgáltatta hatásokra, mindarra, ami állandó, ami változó és érdekes a természeti tájban, akárcsak mar a XIX. századi mesterek, akik a szabadban való festés és a látvány hangulatának megörökítését vadászták.

Ferencz Ágnes sokoldalú. Képzőművészként mellelleg kiváló portréfestő is, erről tanúskodnak a nyári táborok-

ban szénnel, tussal készült mappában orzozott sorozatai. Művészeti hitvallása szerint, a természet közvetlen és beható tanulmányozása a legfontosabb számára, a saját megérzései és meglátásai alapján választ és fest. Többek szerint a látszólag spontán és precíz szerkesztés, az érzelmi, de ugyanakkor az intellektuson is átszűrt művészi hozzáállás teszi vonzóvá a munkáit. Őt mindenekelőtt a látvány és annak hatása érdekli, mondhatni annak visszavetítésé foglalkoztatja. Ágnes sajátos művészi tényközléssel, valóságselemekből táplálkozva, érdekes szín és formavilágot alakított ki, amelyeket realitás-elemekre építve erős szerkezetű kompozícióból oldott meg. A munkáit szemlélve különös hatás és szokatlan érzés tapasztalható, hogy egy ponton a néző azonos hullámhosszra kerül az alkotóval és ez az érzelmi állapot, ami a mű születését is eredményezte, önkénytelenül átsugárzik, átvevődik nézőjére is.

Tulajdonképpen erre építette festészeti elméletet. Kifejtette, hogy a természet fények és árnyékok játéka; ő a látvány hiteles megragadására törekedett, ezért tájképein nem igazán találhatunk idealizált, vagy fantasztikus elemeket. „A festmény nyílt ablak a természet, a valóság felé, a szülőföld szépségé felé” – vallja ma is Ferencz Ágnes.

A varázslatos akvarell kepei, jellegzetes foltfestéses technikája, világos és gazdag színekkel, az impresszionisták jegyeivel és törekvéseivel rokonítható. Tehetsége a formák egyszerűségében, a színek és árnyalatok erőteljes alkalmazásában rejlik, ugyanakkor mégis harmóniát sugároznak. Az egyéniség fokozott átélésé, a témában átvettett szubjektívizmusában is megnyilatkozik. Kedveli a kalandos, regényes témákat, tárgyat sokszor a természetből és a múltból veszi. Jellemző a helyi szín-couleur locale érvényesítése. Az alkotásain érezhető egyfajta romantikus, művészi magatartás formai jegyei is, mint a műfaji szabadság, de meg-

inkább a zenei hatásokat sugalló, akvarell technika sajátosságával feljárt szott finom átmenetek, áttűnések.

Tájképeire, csendéleteire a nyugodt tárgyilagosság jellemző, kepei főszereplője mindig a fény, némelyiken szinte érezhető a levegő vibrálása, ugyanakkor változatos színvilágukkal kellemes, pihentető látványt nyújtanak.

Ferencz Ágnes a tanulmányozott ter- reknek, helyeknek, épületeknek, formáknak új kompozícióba foglalása át- értékeli a dokumentarizmust.

Végezetül, ha jellemezni kellene a szín-kép-forma sorozatokat, ahol egymás mellett állnak a tájképek, csendéletek, enteriőrök, udvarterek, templomok, a mára már kevésbé használt „vad-romantikus” szó ötlené fel bennünk. A néhány égetett agyagban kivitelezett munkája és a zöld árnyalatokba úszó realiztikus hangvételű akvarelljei ugyan dominálnak, de állíthatjuk, hogy a szénnel és páccal készült visszafogottabb színvilágú alkotásai és ceruzarajzai, legalább annyira jellemzőek a művészre.

*

Több alkotása megtekinthető az UAP holnapján is.

Ferencz Ágnes Veronika képzőművész 1971 és 2011 fontosabb egyéni és csoportos kiállításai, valamint művésztelepeken való részvételei: Csíkszeredai megyei szépművészeti kiállítás; Művészeti szalon, Csíkszereda; A Brassó megyei rajztanárok kiállítása; Közép-európai művészek kiállítása, Tálylya; Cantata Profana kiállítás, Kovásznai képtár; Kövek – Az idő arcai – Kovásznai képtár; Keszthelyi csoportos kiállítás; Brassói „Baritiu” megyei tárlat; Mezőhegyesi művésztelep kiállítása; Brassói Pedagógusok Háza; Festészet és grafika – Brassói Lapok Galéria; Brassói Victoria képtár; Hazai tájképek – Szatmári Múzeum; Festészet, grafika, kerámia – Reménység Haza Brassó; A kolozsvári magyar Opera színház előterében;

(Folytatása a 3. oldalon.)

• MAGDÓ ISTVÁN

FERENCZ ÁGNES VERONIKA MÉLTATÁSA

(Folytatás a 2. oldalról.)

Brassói Művészeti Múzeum; Okian galéria és könyvesbolt; Magyar nap – Redut Kulturális központ, Brassó; 20BMKT – Vigadó Művelődési Ház, Kézdivásárhely; Háromszéki képzőművészek ünnepi tárlata - Céh Múzeum; Barcasági magyar képzőművészek seregszemleje – Reménység Háza, Brassó; Egy régió tendenciái – kollektív tárlat – Reménység Háza, Brassó; Fényjátékok a szabad térben – Europe Galéria, Brassó.

Alkotótelepek, műhelyek: 2007–2010

– Kismesterek sátra; Festőiskola – fazekasság, kézművesség tanfolyamok vezetője – Reményég Haza, Brassó; 2008 – Alkotótelep gyerekeknek – Apáca; 2008 – Incitato művésztelep; 2009 – Mezőhegyesi alkotótábor.

*

Kedves Ferencz Ágnes Veronika, a barcasági és az egész Kárpát-medencei magyarságáért kifejtett fardhatatlan és önzetlen munkája elismeréseként fogadjja szeretettel a Zajzoni Rab István-díjat! Isten éltesse sokáig!

• VERES EMESE GYÖNGYVÉR

10 ÉVES VOLT A BARCASÁGI CSÁNGÓ KÉZMŰVESEK EGYESÜLETE

Tervek és megvalósítások, vissza- és előre tekintés

Egy év végén vagy egy év elején általában visszatekintünk, összegzünk, számba vesszük kisebb-nagyobb megvalósításainkat. A Barcasági Csángó Kézművesek Egyesülete tavaly ünnepelte fennállásának 10. évfordulóját. Így most nemcsak a 2024. év tevékenységét kellene összegezni, hanem 10 évre visszatekintünk. Ám egy év alatt is oly sok minden valósult meg, hogy a 10 évet szinte lehetetlen átfogni. Azt azonban megállapíthatjuk, hogy az egyesület tevékenysége ma már látható határon innen és határon túl is. Ennek is köszönhető, hogy a tavalyi évben az egyesület teljes jogú tagja lett a magyarországi Népművészeti Egyesületek Szövetségének, és az idei év első napjaiban az Erdélyi Népművészeti Egyesületek Szövetségének

is. Ennek eredménye többek között az is, hogy a jövőben a szövetségek által szervezett minden nagyobb megmozduláson részt vehetnek kézműveseink, hogy bemutassák termékeiket.

A tavalyi évben a nem túl nagy múltal rendelkező Erdélyi Hagyományok Háza Alapítvány a magyarországi Népművészeti Egyesületek Szövetségével (NESZ) karöltve második alkalommal szervezte meg az Erdélyi Mesterségek Ünnepeit a marosvásárhelyi várban szeptember 21-22-e között. A Barcasági Csángó Kézművesek Egyesületének öt tagja is jelen volt termékeivel és kiadványaival.

*

A 10. évforduló jegyében tavaly két alkalommal is nyílt napot szervezett az egyesület a türkösi székhelyen, a Népi alkotóműhelyben.

(Folytatása a 4. oldalon.)

• HLAVATHY ZSUZSÁNNA, VERES EMESE GYÖNGYVÉR

ÚJABB ÉV A BARCASÁGI CSÁNGÓ ALAPÍTVÁNY SZOLGÁLATÁBAN

ASOCIATIA CEANGĂILOR BĂRSA

BARCASÁGI CSÁNGÓ ALAPÍTVÁNY

2025-RA TERVEZETT ESEMÉNYEK:

- MÁRC. 08. - IV. BARCASÁGI SÍKUPA
- ÁPR. 18. - TOJÁSÍRÁS ÉJSZAKÁJA
- MÁJ. 31. - JÚL. 13 NYÁRI KULTURÁLIS KERT
- JÚN. 1. - GYERKNAP
- JÚL. 01-11. - NAPKÖZIS GYERKÉTÁBOROK
- SZEPT. 22-28. - SZENT MIHÁLY NAPOK

KÖZÖSSÉG
OKTATÁS
RÉGIÓNÉPSZERŰSÍTÉS
SZÁLLÁS

barcasagi.csango.alapitvany@gmail.ro
+40 774 039 820
www.barcasagicsangoalapitvany.ro

Visszatekintés 2024-re

Elérkezett az idő, hogy visszatekintünk az elmúlt esztendőre, és számot vessünk mindazzal, amit a Barcasági Csángó Alapítvány elért. Minden év elején nehéz megírni a visszatekintőt, mert annyi mindent történt, és máris ott lebegnek az újabb évre szánt programok, tervek, elképzelések.

Több mint egy évtized a közösségért

Személyes számvetés is valamennyire ez a visszatekintés, ugyanis eltelt több, mint 10 év, amióta az alapítvány berkeiben közösségi munkát végzek. 2012 óta dolgozom itt, először önkéntesként, majd 2014-től rész munkaidős munkatársként, 2016-tól pedig teljes munkaidőben. Az évek során igyekeztem az alapítvány eredeti célkitűzéseit követni: támogatni a barcasági magyar oktatást, kiemelten a Zajzoni Rab István Középiskolát, népszerűsíteni a magyar kultúrát és hagyományokat, valamint népszerűsíteni a Barcaságot, ezt az elfeledett, mégis varázslatos régiót.

A felsorolt célkitűzéseknek úgy érzem, hogy 2024-ben is sikerült eleget tenni, ugyanis az év folyamán az alábbiak valósultak meg:

- az oktatás területén Mozaweb licenst kapott négy iskola 20 pedagógusa, szerepet vállaltunk az országos Körösi Csoma Sándor Anyanyelv-művelő vetélkedő szervezésében, 8. alkalommal adtuk át az Osztályszellem-díjat két osztály számára, befogadtuk a Csipkerózsika bábszínházat, támogatást nyújtottunk a Digitális élményalapú tanítási módszerekkel való ismerkedés című pedagógusképzéshez.

- a kultúra és hagyományok terén partnerek voltunk a Házhoz megy a zenede oktatási programban, a Hagyományok Háza sepsiszentgyörgyi irodájának a Rendhagyó énekórájának szervezésében, a sepsiszentgyörgyi Művészeti Népiszkola kihelyezett népi díszítőművészet tanfolyam lebonyolításában, a nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégium kórusának fellépésének szervezésében, partnerségben Szász Judit bőrműves szakoktatóval megrendeztük Négyfa-

luban is a *Erdély négy tájegységének tüzőzi* cím előadást és műhelymunkát, saját programként folytattuk nagyhéten a tojásírás-foglalkozásokat, ami a tojásírás éjszakájában csúcspontot ki, természetesen tavaly is támogattuk a Kéknefelejcs néptáncgyűttes előmenetelét, közreműködtünk a barcasági népdalkör kialakulásában és tagjainak oktatásában.

- a közösségformáló programok során folytatódott a 3. Barcasági síkupa, a közösségi gyereknap, a napközis barcasági gyerektáborok, besegítettünk a brassói Tavasz Sokadalom szervezésébe, és helyet adtunk a Hétfalusi Magyar Ifjúsági Napoknak, valamint a Szent Mihály Napoknak.

- újdonságként megjelent a nyári kert júniusban és júliusban.

- kiadványok sorait is gazdagítottuk: megjelent a 2025-ös tematikus naptár Tomos Tünde csodálatos illusztrációival, sikerült utánnomtatni a Barangolás a Barcaságon című kötetet Ugyanakkor nálunk mutattuk be a Feketeügyfél nem ér véget Erdély című riportkötetet, amely közösségünkről szól.

- az infrastrukturális beruházás során sikerült részben korszerűsíteni a fűtőházat, egy második gázkazán és egy 300 literes bojler felszerelésével.

A működéshez pedig hathatósan hozzájárult számos vendég fogadása, a helyszín bérben adása, a Bethlen Gábor Alap ZRT. támogatása, a Magyar Miniszterelnökség Petőfi Sándor Programja által alapítványunkhoz delegált ösztöndíjas munkája.

(Folytatása a 4. oldalon.)

**BARCASÁGI
CSÁNGÓ
ALAPÍTVÁNY**

... a munka folytatódik

• HLA VATHY ZSUZSÁNNA, VERES EMESE GYÖNGYVÉR

ÚJABB ÉV A BARCASÁGI CSÁNGÓ ALAPÍTVÁNY SZOLGÁLATÁBAN

(Folytatás a 3. oldalról.)

Továbbá a PiSza Green kert és udvar karbantartás, kertészeti helyivállalkozó számos munkálata és a kuratoriumi tagok támogató hozzáállása. Az iskolák támogatása, valamint a megvalósult programok pályázatok és helyi vállalkozók adományainak köszönhetően valósultak meg. A 2024. évben pályázatot nyertünk: a Bethlen Gábor Alap ZRT. 2024. évi Együttműködő Nemzet Programja keretében, a Communitas Alapítványnál a Szórvány, Művelődési és Ifjúsági szakosztályokban, Négyfalu Polgármesteri Hivatal és Helyi Tanácsa, valamint a Brassó Megye Tanácsa által meghirdetett pályázatokon. Támogatóink a helyi vállalkozók köréből: Metromat, Yurta, Paprika Bolt, Dencopan, Tóthék Pékség, Bibas, Global Source, SIR Dental Clinic, Pont Systems, Prexintex, Zol Modul Concept, Zosta Modul, Unicspot, Conrep, Eccor, IzoVillas, Marsipo. Ezúton is köszönjük nekik ismételtén a hathatós hozzájárulásokat.

A jövő kihívásai

2024 nemcsak az eredmények, hanem a jövő tervezésének éve is volt. Az előbbi felsorolásból egyáltalán nem tűnik úgy, hogy egy különlegesebb év

lett volna, mint az előtte levő két-három év. S mégis. Az alapítvány arra a szintre érkezett, amikor ismét nagyot kell mernie, akár csak 10–12 évvel ezelőtt, amikor poraiból kelt életre. Tovább kell fejlődni, mernie kell egy újabb léccet megugrania. Ez pedig az épület tűzvédelmi engedélyének megszerzése és a manzárd teljes korszerűsítése. Hogy mit jelent ez a beruházás? Egy hatalmas lépést, amit vagy megteszünk, és haladunk előre egy biztosabb, önfenntartóbb jövő felé, vagy nem lépünk meg, és topogunk egyhelyben. Ehhez azonban ismételtén forrásokra van szükség. A 2024 januárjában írt cikket azzal zártuk, hogy „a még jobb eredményekhez azonban kellene egy önfenntartó közösség is, hiszen a pályázatok végesek”.

A jelenlegi gazdasági helyzetet tekintve nem merünk csak ezekre támaszkodni, ezért az alapítvány bevételi forrásait kell megerősíteni. A gazdasági helyzet ugyan nem kedvező, de bízunk benne, hogy támogatók segítségével sikerül megvalósítani ezt a tervet, hiszen az alapítvány továbbra is elkötelezett a barcasági magyar közösség szolgálata iránt, és reméljük, hogy erős pilléreként szolgálhat a jövőben is.

• SZERKESZTŐSÉG

HÉTFALUSI HÍREK

Január 31-én 19 órától a Barcasági Csángó Alapítvány termében ismét rendhagyó énekóra lesz Erőssné Sándor Judittal. Alkalmunkon barcasági csángó népdalokat tanulhatnak az érdeklődők. Az esemény az Erdélyi Hagyományok Háza Alapítvány és Erdélyi Hagyományok Háza – Sepsiszentgyörgy, valamint a Barcasági Csángó Alapítvány közös rendezvénye.

Január 31-én 18 órától a türkösi evangélikus gyülekezet kukoricaestjén Kovács Lehel István tart előadást *Kupcsay János oltáiról*, **február 7-én** Veress Zsombor gyógyszerész, világjáró *Utazás az amerikai nyugaton* címmel, míg **február 21-én** Tódor József Attila és Gabriella *Utazás Dél-Amerikában* előadása lesz.

Február 1-én 16 órától a tatrangói Evangélikus Egyház gyülekezeti termében A hétfalusi csángók zenei és tánc-hagyományai címmel zenés előadás hangzik el. Előadók: Csenki-Túri Luca – hegedű, Csenki Zalán – koboz, km. Nádasdy Fanni – ének. Csenki-Túri Luca és Csenki Zalán Junior Prima-díjas népzene-

nészek a zeneakadémiai tanulmányaik alatt kezdtek el a barcasági magyar és román hangszeres népzenevel foglalkozni. Munkájuk nyomán 2022 januárjában megjelent A barcasági boricitánc zenéje című hegedű- és kobozeptár. Az évek folyamán számos alkalommal mutatták be koncertjeiken a hétfalusi csángók zenei hagyományát, előadásai-ikban pedig a kutatásaik eredményeit tárták a közönség elé. A sorozat záró alkalmán Tatrongon a helyi zenei hagyomány rekonstrukciós lehetőségeiről és az oktatásban, illetve az előadóművészetben betöltött szerepéről is szó majd. Az előadás az NKA Halmos Béla Program támogatásával jön létre. Az előadást követően, 19 órától a tatrangói boricitás legények mindenkit szeretettel várnak a tatrangói kultúrotthonba a boricitáncba.

Február 8–9. és 15–16. között, 10 órai kezdéssel folytatódik a novemberben elkezdett viseletvarrás a türkösi Népi Alkotóműhelyben. Az alkotófolyamatban az is részt vehet, aki nem szeretne egy teljes hámosrokolyát/csángóruhát

• VERES EMESE GYÖNGYVÉR

10 ÉVES VOLT A BARCASÁGI CSÁNGÓ KÉZMŰVESEK EGYESÜLETE

(Folytatás a 3. oldalról.)

Minden kézműves bemutathatta portékáját egy mini kiállítás keretén belül, de kézműves foglalkozást is tartott. A nyílt napokon kívül is olykor nagy volt a sürgés-forgás az alkotóházban: gyerekcsoportok adták át egymásnak a kilincset egy-egy vetélkedő vagy tematikus foglalkozás kapcsán, vagy Négyfaluba érkező turisták ismerkedtek a csángó kultúrával. Itt kiemelhetjük a magyarországi Romani Design tervezőit, akiket a Liszt Intézet sepsiszentgyörgyi fiókjának vezetője, Szabeni Zsuzsa kísért el hozzánk.

*

A kézművesek nemcsak az egyesület helyszínén, a népi alkotóműhelyben tartottak foglalkozásokat, hanem különböző külső helyszíneken is, például a Barcasági Csángó Alapítványnál a gyermeknapon, illetve a hagyományőrző táborban. Az év folyamán a kézműveseinkkel találkozhattak Brassóban, Halmágyon, Fogarason, Torockón, Nagyszebenben is, kisebb és nagyobb vásárokon, illetve egyházi vagy egyéb rendezvényeken. A Csoóri Sándor Alap pályázatainak köszönhetően folytatódtak a műhelymunkák is Vargyasi Melinda sepsiszentgyörgyi népi iparművész vezetésével. Legutóbb a hámosrokolya rekonstrukcióját tűzte ki a csapat. Ez a munka idén is folytatódik.

Kiemelkedő esemény volt A mives

megvarrni, de elsajátítaná az egykori ing készítését, illetve hímzését. Oktató: Vargyasi Melinda népi iparművész. A műhelymunkák ára 150 lej/nap. Jelentkezni Czimbor Izabellánál a 0751390314-es telefonszámon lehet. Az esemény támogatója a Csoóri Sándor Alap – Nemzeti Kulturális Támogatáskezelő.

Február 13-án és 20-án 18 órától a Hosszúfalu-Felszegei gyülekezetben szeretetvendégséget tartanak.

Február 14-én 18 órától kerül sor a Zajzoni Rab István Középiskola hagyományos farsangi jelmezbájljára a volt Elektroprecsizia kávéházban. Szeretettel

kiállítás brassói állomása, amelyet a Redut Kulturális központban szervezett meg az egyesület partnerségben a Barcasági Csángó Alapítvánnyal, a székeludvarhelyi Artera Alapítvánnyal, illetve mindazokkal a szervezetekkel, egyesületekkel, amelyek ezúttal is társultak. A kiállításon barcasági, moldvai és gyimesi, valamint udvarhelyszéki mintákat láthatott a közönség hagyományos és újragondolt formában. E kiállítás hozadékaként a jövőben a Redut Kulturális Központban minden év márciusában a barcasági csángók mutathatják be kultúrájukat. Így idén, György Papp Margit születésének 100. évfordulójára emlékezve, az ő munkásságából láthatnak majd egy keresztmetszetet az ott nyíló kiállításon.

Az alkotóműhely is bővült, szépült a polgármesteri hivatal támogatásának köszönhetően. Így ezen a helyen is köszönjük a helyi városvezetés, illetve a magyarországi szervezetek anyagi és szakmai támogatásait egyaránt.

A munka idén sem áll le. A tervek körvonalazódnak, a jelentős események már kopogtatnak. Legközelebb februárban várják a népi alkotóműhelyben mindazokat, akik a viseletvarrás rejtelmeibe tekintenének bele, de azokat is, akik Vargyasi Melinda és Czimbor Izabella útmutatásai szerint, az egykori viselet alapján ma is hordható ruházati darabokat szeretnének készíteni.

várjuk az iskola oktatói, szülői és adminisztratív közösségének tagjait, családtagjaikkal együtt. A farsangi bálon tombolákat is sorsolunk.

